

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

The prediction of academic procrastination based on family communication pattern with mediating role of identity styles in students

S. Sadati Firozabadi, Ph.D.

* دکتر سمیه ساداتی فیروزآبادی

GH. Moltafet, Ph.D.

** دکتر قوام ملتفت

M. Tondro, M.A.

*** مسلم تندرو

چکیده

تعلل گرایی تحصیلی به تأخیر ارادی در انجام دادن تکالیف و موکول کردن آن تکالیف به زمان دیگری اشاره دارد. تأثیر عوامل بافتی و شخصیتی بر تعلل گرایی در تحقیقات زیادی مورد کنکاش قرار گرفته است. مسئله پژوهش حاضر این است که آیا الگوهای ارتباطی خانواده و سبک‌های هویت قادر به پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی است. لذا هدف پژوهش، پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس ابعاد الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های

*. استادیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز

**. استادیار گروه روانشناسی دانشگاه یاسوج

***. کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه یاسوج

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

هویت می باشد. بدین منظور پژوهش حاضر با روش توصیفی از نوع همبستگی و خاصه تحلیل مسیر انجام گرفت. نمونه مورد مطالعه شامل ۳۰۲ (۱۶۸ دختر و ۱۳۴ پسر) دانش آموز در مقاطع دیبرستان بخش مشهد مرغاب بود که به صورت تصادفی خوشای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در پژوهش شامل پرسشنامه تعلل گرایی تحصیلی نسخه دانش آموز سولومون و راثبلوم (۱۹۸۴)، پرسشنامه تجدید نظر شده الگوهای ارتباطی خانواده کوئنر و فیتزپاتریک (۱۹۸۹)، پرسشنامه سبک‌های هویت برزونسکی (۲۰۰۲) بود. سپس داده‌ها با روش تحلیل مسیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که جهت‌گیری گفت و شنود به صورت مثبت (۰/۱۷) و جهت‌گیری همنوایی به صورت منفی (-۰/۳۶) تعلل گرایی تحصیلی را پیش‌بینی می کنند. در مجموع نتایج حاکی از آن بود اثر الگوهای ارتباطی خانواده بر تعلل ورزی از سبک هویت اطلاعاتی می گذرد. به عبارتی هویت اطلاعاتی مکانیسم ارتباط بین الگوهای ارتباطی خانواده و تعلل ورزی را روشن می کنند.

واژه-کلیدهای: تعلل گرایی تحصیلی، الگوهای ارتباطی خانواده، سبک‌های هویت.

Abstract

Procrastination refer to do delay doing something until a have time because you do not want to do it, because you are lazy. Many studies have addressed the effect of contextual factors and personality traits on procrastination. The problem statement was that family pattern communication and identity styles can predict academic procrastination. This purpose of the study was to prediction of academic procrastination based on family communication pattern with mediating role of identity styles among students. The present study was done with correlational design specially with path analysis method. Sample included 302 (168 girls & 134 boys) high school students in sector of Mashhad Morghab who were selected via random cluster sampling method. Tools used in research: Procrastination Assessment Scale-Student (PASS) Solomon & Rothblum(1984), Revised Family Communication Pattern(RFCP) Koerner & Fitzpatrick (2002) and Identity Style Inventory (ISI-6G) Berzonsky (1989). Then data through path analysis were analyzed. The results

showed that conversation orientation positively (0.17) and conformity orientation negatively (-0.36) can predict procrastination. In sum, the results showed that family pattern communication had effect on academic procrastination through informative identity. In another words informative processing could explain the mechanism of the effects of family pattern communication on academic procrastination.

Keywords: academic procrastination, family communication pattern, identity Styles.

Contact information: somayesadati@ut.ac.ir

***

مقدمه

زندگی تحصیلی از مهم‌ترین دوره‌های زندگی فرد است که بر تربیت و یادگیری ثمر بخش و موفقیت آمیز فرد تأثیر می‌گذارد و در آنجا لیاقت‌ها و توانایی‌ها بهبار می‌نشیند و پیشرفت‌های علمی حاصل می‌شود. اما در زندگی روزانه تحصیلی، دانش‌آموzan با انواع چالش‌ها، موانع و فشارهای خاص این دوره از جمله نمرات ضعیف، تنیدگی، حرمت خود پایین، تعلل و کاهش انگیزش مواجه می‌شوند که برخی از دانش‌آموzan در برخورد با این موانع و چالش‌ها موقق عمل می‌کنند اما گروهی دیگر از دانش‌آموzan در این زمینه ناموقق هستند (دهقانی‌زاده و همکاران، ۱۳۹۱). یکی از مهمترین این عوامل تأثیرگذار بر زندگی تحصیلی دانش‌آموzan تعلل گرایی تحصیلی است. واژه "تعلل" را همچنین معادل تنبی، سهل‌انگاری و به‌تعویق انداختن می‌نامند. این واژه از پسوند لاتین "pro" به معنی "به‌پیش"، "به‌جلو" و "crastinus" به معنی "فردا" تشکیل شده است. تعلل با توجه به پیچیدگی، مؤلفه‌های شناختی، عاطفی و رفتاری آن نمودهای گوناگونی دارد که شامل تعلل عمومی^۱، تعلل تصمیم‌گیری^۲، تعلل روان‌نجرانه^۳، تعلل وسوس‌گونه^۴ و تعلل گرایی تحصیلی^۵ می‌شود. از میان همه نمودهای تعلل، آنچه در میان دانش‌آموzan به عنوان مهمترین علل شکست یا فقدان موفقیت فراگیران در یادگیری و دستیابی به برنامه‌های پیشرفت تحصیلی ذکر شده است، تعلل گرایی تحصیلی می‌باشد (بالکیس و دورو، ۲۰۰۹).

سولومون و راث‌بلوم (۱۹۸۴) تعلل گرایی تحصیلی را در به تأخیر انداختن وظایف تحصیلی

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

تعريف می‌کنند. فراری (۱۹۹۱؛ به نقل از بالکیس و دورو، ۲۰۰۹) تعلل گرایی تحصیلی، را تمایل غالب و همیشگی فراگیران برای به تعویق انداختن فعالیت‌های تحصیلی تعريف نموده‌اند، که تعلل موجب درجات بالایی از اضطراب و افسردگی در دانش‌آموزان می‌شود و حرمت خود او را پایین می‌آورد. عوامل متعددی منجر به ایجاد تعلل گرایی تحصیلی در دانش‌آموزان می‌شود. از جمله این عوامل بافت خانوادگی و شیوه‌های ارتباطی خانواده‌ها با فرزندان، ویژگی‌های شخصیتی والدین و خود دانش‌آموزان، سبک‌های هویت و سبک تفکر دانش‌آموزان می‌باشد.

یکی از مهمترین عوامل اثرگذار بر تعلل گرایی تحصیلی دانش‌آموزان، الگوهای ارتباطی خانواده است. این سازه امروزه به عنوان سازه جدید برگرفته از سبک‌های والدگری^۰ می‌باشد. در مدل الگوهای ارتباطی خانواده^۷ دو بعد گفت‌وشنود و همنوایی وجود دارند. در جهت‌گیری گفت‌وشنود فرزندان تشویق می‌شوند تا در مورد مسائل مختلف به تفکر پرداخته و در مورد آن به بحث و گفتگو پردازنند، در حالی که جهت‌گیری همنوایی به هماهنگی اعضای خانواده و اجتناب از تعارض‌ها و مجادله‌ها اشاره می‌کند. نتایج تحقیقات پیکل، کاپلان و رید (۲۰۰۲)؛ فراری، جانسون و مک‌کون (۱۹۹۵)؛ راث‌بلوم و همکاران (۱۹۸۶)؛ فراتست، لاهارت و روزنبلات (۱۹۹۱)؛ اسپوکاس (۲۰۰۷)؛ ابار، کارترا و وینسلر (۲۰۰۹)؛ علی‌مدد (۱۳۸۸) و دیویس (۱۹۹۹) نشان دادند که بعد کنترل از ابعاد فرزند پروری می‌تواند به صورت مثبت و معناداری باعث افزایش تعلل گرایی تحصیلی شود و بر عکس بعد محبت سبب کاهش تعلل گرایی تحصیلی می‌شود.

از دیگر عوامل مهم تأثیرگذار بر تعلل گرایی تحصیلی دانش‌آموزان، سبک‌های هویتی دانش‌آموزان می‌باشد که این سبک‌های هویتی متأثر از بافت تربیتی خانواده می‌باشد. از دیدگاه بروزونسکی (۱۹۹۰؛ به نقل از هیدر، ۲۰۰۱) سبک هویت به این معناست که چگونه افراد به جستجو، پردازش و ارزیابی اطلاعات مربوط به خود می‌پردازنند و از آن استفاده می‌کنند. سه سبکی که بروزونسکی به آن پرداخته که شامل سبک هویت اطلاعاتی، سبک هویت هنجاری^۸ و سبک هویت اجتنابی / سردرگم^۹ می‌باشد. افراد دارای سبک هویت اطلاعاتی، آگاهانه و فعالانه

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

به جستجوی اطلاعات و ارزیابی آنها پرداخته و از اطلاعات مناسب بهره می‌گیرند. افراد دارای سبک هویت هنجاری، در تصمیم گیری‌های مهم و ابراز عقاید با انتظارات، دستورات گروه‌های مرجع و افراد مهم همنوا شده و به طور فعال به جستجو و ارزیابی اطلاعات نمی‌پردازند، بلکه تلاش آنها در این است که از ساختار هویتی موجود که بدون تحقیق و اکتشاف به دست آورده‌اند، دفاع کنند. افراد دارای سبک هویت اجتنابی / سردرگم، غالباً قادر نیستند تصمیم گیری بوده و تصمیم گیری‌هایشان به تعلل و مسامحه می‌انجامد، عملکرد این افراد بر روی تکالیف بسیار ضعیف بوده و معمولاً تکالیف را بدون اینکه کامل کنند، رها می‌کنند. پژوهش‌های انجام شده در زمینه ارتباط هویت و تعلل نتایج متفاوتی را گزارش کرده‌اند، به این صورت که بعضی پژوهش‌ها رابطه معنادار و بعضی عدم رابطه معنادار را بین آنها نشان داده‌اند. در پژوهشی بروزونسکی (۱۹۹۸) به بررسی رابطه سبک‌های هویتی و اهداف تحصیلی پرداخته است، که نتایج نشان داد که دانشجویان دارای سبک هویت اجتنابی / سردرگم، اهداف تحصیلی پایداری نداشته و منتظر تجربه شکست هستند. اما افرادی که سبک هویت اطلاعاتی را به کار می‌برند، برای تحقق اهداف آینده خود طرح‌های دقیقی دارند. نوجوانانی که سبک هویت هنجاری دارند، نسبت به موضوعات مرتبط به هویت خود به صورت واکنشی عمل کرده و مطابق با تجویزها و انتظارات گروه‌های مرجع و دیگران خاص رفتار می‌نمایند. در پژوهشی دیگر بروزونسکی و کاک (۲۰۰۵) به این نتیجه دست یافتند که تفاوت معناداری بین سه سبک هویت و عملکرد تحصیلی دانشجویان وجود ندارد.

در راستای پژوهش‌های انجام شده، پژوهش حاضر خواستار پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گرایانه سبک‌های هویت می‌باشد. لذا پژوهش حاضر در صدد پاسخگویی به این پرسش‌ها است که آیا الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گرایانه سبک‌های هویت قادر به پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی دانش‌آموزان است؟

روش

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری این پژوهش شامل همه دانش‌آموزان

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

دختر و پسر دوره متوسطه بخش مشهد مرغاب در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۹۳ بوده است. که بر طبق آمار اخذ شده از اداره آموزش و پرورش بخش مشهد مرغاب، تعداد این افراد ۱۴۰۰ نفر می‌باشدند. تعداد گروه نمونه ۳۰۲ نفر (۱۶۸ دختر و ۱۳۴ پسر) انتخاب شد. نمونه‌گیری از این جامعه با استفاده از روش تصادفی خوش‌های چند مرحله‌ای انجام گرفت. پس از هماهنگی لازم با مسئولان مرتبط و جلب مشارکت و همکاری آزمودنی‌ها و بیان اهداف پژوهش برای آنان، پرسشنامه‌های تعلل گرایی تحصیلی، الگوهای ارتباطی خانواده و سبک‌های هویتی به طور همزمان میان آنها توزیع، و از آنها خواسته شد که تمام ماده‌های آزمون را با دقّت بخوانند و پرسشنامه‌ها را تکمیل کنند. لازم به ذکر است که پاسخ‌دهی به گویی‌ها محدودیت زمانی نداشت. برای جمع آوری داده‌های پژوهش حاضر سه ابزار استفاده شد که در ادامه به معرفی آنها پرداخته شده است.

ابزار پژوهش:

پرسشنامه تعلل گرایی تحصیلی نسخه دانش‌آموز^۱ (سولومون و راث‌بلوم، ۱۹۸۴): برای سنجش تعلل گرایی تحصیلی از پرسشنامه ۲۷ گویه‌ای سولومون و راث‌بلوم (۱۹۸۴) استفاده شد. این مقیاس، تعلل گرایی تحصیلی را در سه حوزه آماده شدن برای امتحان (سؤالات ۱ تا ۶)، آماده کردن تکالیف درسی (سؤالات ۹ تا ۱۷)، و آماده کردن مقالات پایان نیم سال تحصیلی (سؤالات ۲۰ تا ۲۵)، مورد بررسی قرار خواهد داد. نحوه پاسخ‌دهی به گویی‌ها بر طبق مقیاس لیکرت، به ترتیب نمره‌های ۱ تا ۴ تعلق خواهد گرفت این پرسشنامه در سال ۱۳۸۶ توسط جوکار و دلاورپور به فارسی ترجمه شده که قابلیت اعتماد^{۱۰} و درستی آزمایی^{۱۱} آن به ترتیب ۰/۸۸ و ۰/۶۱ به دست آمده است. همچنین در پژوهش حاضر به منظور بررسی قابلیت اعتماد از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که میزان آن ۰/۷۴ به دست آمد که این نتیجه حاکی از قابلیت اعتماد مطلوب پرسشنامه ذکر شده می‌باشد. همچنین برای بررسی قابلیت اعتماد در پژوهش حاضر از روش تحلیل عاملی استفاده شد که میزان آن ۰/۷۶ به دست آمد که بیانگر آن است که پرسشنامه ذکر شده دارای قابلیت اعتماد مطلوبی است.

پرسشنامه الگوهای ارتباطی خانواده^{۱۲} (کوئرنر و فیتریاتریک، ۲۰۰۲): برای تعیین ابعاد الگوهای ارتباطی خانواده از پرسشنامه تجدیدنظر شده الگوهای ارتباطی خانواده (کوئرنر و

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

فیتزپاتریک، ۲۰۰۲) استفاده شد. این پرسشنامه دارای ۲۶ گویه پنج گزینه‌ای از کاملاً موافق (نمره پنج) تا کاملاً مخالف (نمره یک) می‌باشد. ۱۵ گزاره اول مربوط به جهت‌گیری گفت و شنود و ۱۱ گزاره بعدی مربوط به جهت‌گیری همنوایی می‌باشد. نمره بیشتر در هر یک از مقیاس‌ها بدان معنی است که الگوی ارتباطی خانواده مبتنی بر آن جهت‌گیری می‌باشد. برای قابلیت اعتماد این ابزار در بررسی‌های انجام شده، میانگین مقدار آلفای کرونباخ ۰/۸۹ (دامنه ۰/۹۲ تا ۰/۸۴) برای بعد گفت و شنود، ۰/۷۹ (دامنه ۰/۸۴ تا ۰/۷۳) برای همنوایی ضریب قابلیت اعتماد به روش بازآزمایی، ۰/۹۹ برای وضعیت گفت و شنود، (۰/۷۳ تا ۰/۹۳) برای وضعیت همنوایی گزارش شده است. کوئنر و فیتزپاتریک (۲۰۰۲) این پرسشنامه را دارای قابلیت اعتماد مطلوبی از هر سه دیدگاه محتوایی، ملاکی و سازه و قابلیت اعتماد (آلفای کرونباخ و بازآزمایی) می‌دانند. همچنین کورش‌نیا (۱۳۸۵) ضریب قابلیت اعتماد این ابزار را به روش آلفای کرونباخ برای بعد گفت و شنود ۰/۸۷ و برای بعد همنوایی ۰/۸۱ گزارش نموده است. کورش‌نیا با استفاده از روش تحلیل عاملی و همسانی درونی، قابلیت اعتماد مطلوبی برای این ابزار گزارش نموده است. همچنین در پژوهش حاضر به منظور بررسی قابلیت اعتماد از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که میزان آن ۰/۷۷ به دست آمد که این نتیجه حاکی از قابلیت اعتماد مطلوب پرسشنامه ذکر شده می‌باشد. همچنین برای بررسی قابلیت اعتماد در پژوهش حاضر از روش تحلیل عاملی استفاده شد که میزان آن ۰/۸۱ به دست آمد که بیانگر آن است که پرسشنامه ذکر شده دارای قابلیت اعتماد مطلوبی است.

پرسشنامه سبک هویت بروزونسکی^{۱۴} (بروزونسکی، ۱۹۸۹): پرسشنامه سبک‌های هویتی در سال ۱۹۸۹ توسط بروزونسکی ساخته شد، این ابزار شامل ۴۰ عبارت خبری است که برای سبک هویت اطلاعاتی ۱۱ سؤال، سبک هویت هنجاری ۹ سؤال، سبک هویت اجتنابی / سردرگم ۱۰ سؤال و برای مقیاس تعهد نیز ۱۰ سؤال می‌باشد. عبارت این مقیاس بر اساس لیکرت پنج درجه‌ای می‌باشد. بروزونسکی (۱۹۸۹) ضریب قابلیت اعتماد هر یک از خردۀ مقیاس‌های سبک هویت اطلاعاتی، هنجاری و اجتنابی / سردرگم را به ترتیب ۰/۶۲، ۰/۶۶ و ۰/۷۳ گزارش کرده است. در ایران نیز فارسی‌نژاد (۱۳۸۳) قابلیت اعتماد سازه این آزمون را توسط روش تحلیل

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

عاملی مورد بررسی قرار داد، که اندازه کفایت نمونه‌برداری ۰/۷۵ بود. همچنین در پژوهش حاضر به منظور بررسی قابلیت اعتماد از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که میزان آن ۰/۸۱ به دست آمد که این نتیجه حاکی از قابلیت اعتماد مطلوب پرسشنامه ذکر شده می‌باشد. همچنین برای بررسی قابلیت اعتماد در پژوهش حاضر از روش تحلیل عاملی استفاده شد که میزان آن ۰/۷۸ به دست آمد که بیانگر آن است که پرسشنامه ذکر شده دارای قابلیت اعتماد مطلوبی است.

داده‌ها یافته‌ها

یافته‌های موجود در جدول شماره (۱) ماتریس همبستگی متغیرها در حجم نمونه مورد مطالعه، نشان دهنده ارتباط بین متغیرهای بروزنزاد، میانجی گرایانه و درونزاد مدل است که مجوز لازم برای انجام تحلیل‌های آماری بعدی را فراهم ساخته است.

جدول ۱: نتایج ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیر	گفت و شنود	همنوایی	هویت اطلاعاتی	هویت اجتنابی	هویت هنجاری	تعلل گرایی	متغیر
متغیر	گفت و شنود	همنوایی	هویت اطلاعاتی	هویت اجتنابی	هویت هنجاری	تعلل گرایی	متغیر
	۱						
		۱					
			۱	.۰/۵۵**	.۰/۲۵**		
				.۰/۳۶**	.۰/۲۹**	.۰/۱۴*	
					.۰/۱۱	.۰/۰۴	
						.۰/۱۰	
تعلل گرایی							
متغیر							

P<0.01 **

P<0.05 *

همان‌طور که در جدول بالا مشاهده می‌گردد جهت‌گیری همنوایی و سبک هویت اطلاعاتی به صورت منفی با تعلل گرایی تحصیلی دانش‌آموزان رابطه دارند و جهت‌گیری گفت و شنود به صورت مثبت با تعلل گرایی تحصیلی دانش‌آموزان رابطه دارند. با توجه به اینکه هدف پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی گرایانه سبک‌های هویت در رابطه بین الگوهای ارتباطی خانواده و تعلل گرایی تحصیلی می‌باشد، در جدول شماره (۳) ضرایب مستقیم،

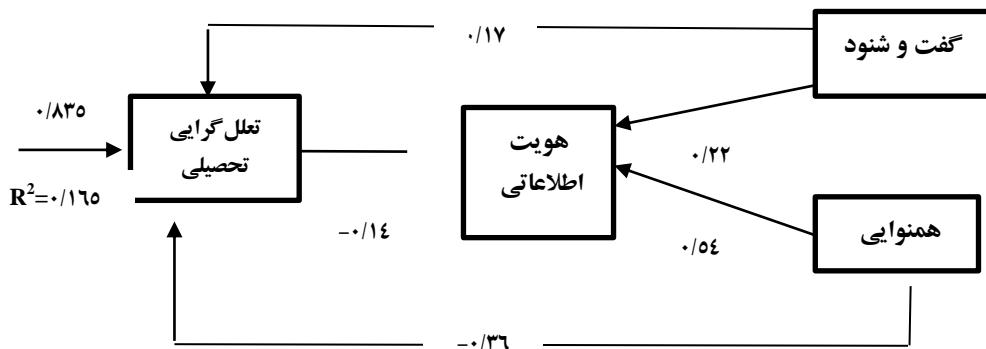
پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

غیرمستقیم و کل متغیرهای پژوهش همراه با سطح معناداری آنها آورده شده است.

**جدول ۳: میزان تأثیر مستقیم، غیر مستقیم و کل متغیرهای مستقل و میانجی گرایانه
بر تعلل گرایی تحصیلی**

انواع تأثیر			متغیرها
کل	غیرمستقیم	مستقیم	
-۰/۴۴۰	-۰/۰۷۵	-۰/۳۶	همنوایی
۰/۱۰۴	-۰/۰۳۵	۰/۱۷	گفت و شنود
-۰/۱۴۰	-	-۰/۰۱۴۰	هویت اطلاعاتی

بر اساس نتایج حاصل از پژوهش در جدول شماره (۳) در مجموع جهت گیری همنوایی، سبک هویت اطلاعاتی و جهت گیری گفت و شنود به ترتیب بیشترین تأثیر را بر تعلل گرایی تحصیلی دانش آموزان داشته است. با توجه به ضریب تأثیر متغیر همنوایی (-۰/۴۴۰)، و سبک هویت اطلاعاتی (-۰/۱۴۰) می‌توان گفت که تأثیر آن به صورت کاهنده است. اثر غیرمستقیم همنوایی ۰/۰۷۵ و اثر غیرمستقیم گفت و شنود ۰/۰۳۵ می‌باشد. در ضمن میزان واریانس تبیین شده رضایت از زندگی در مدل ۱۶/۵ می‌باشد. در این راستا، شکل شماره (۱) مدل نهایی را نشان می‌دهد.

شکل ۱: مدل نهایی پژوهش

لازم به ذکر است شاخص‌های RMSEA^{۱۵} و GFI^{۱۶} و میزان تناسب را نشان می‌دهد که شاخص RMSEA هر چه نزدیک به صفر باشد نشانگر برآذش بهتر مدل است و سایر شاخص‌ها

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

اگر بالای ۰/۹۰ باشد نشانگر برازش بهتر مدل دارد. در جدول شماره (۴) شاخص‌های برازش مدل آورده شده است.

جدول ۴: مشخصه‌های برازش مدل

RMSEA	GFI	NFI	CFI
.۰/۰۶	.۹۱	.۸۹	.۹۰

با توجه به مشخصه‌های نکویی برازش که در جدول شماره (۴) گزارش شده مدل مذکور از سطح برازش نسبتاً خوبی برخوردار است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین الگوهای ارتباطی خانواده و تعلل گرایی تحصیلی با نقش میانجی گرایانه سبک‌های هویت در دانش‌آموزان دبیرستانی انجام گرفته است که نتایج حاکی از آن بود که ۱۶/۵ درصد واریانس تعلل‌ورزی توسط متغیرهای پژوهش پیش‌بینی می‌شود. به این صورت که جهت‌گیری گفت‌وشنود از ابعاد الگوهای ارتباطی خانواده به صورت مثبت و جهت‌گیری همنوایی به صورت منفی تعلل گرایی تحصیلی دانش‌آموزان را پیش‌بینی می‌کند. یافته‌های این پژوهش با نتایج تحقیقات پیکل و همکاران، ۲۰۰۲؛ فراری و همکاران، ۱۹۹۵؛ راث‌بلوم و همکاران، ۱۹۸۶؛ فرات و همکاران، ۱۹۹۱؛ ویسیو، ۱۹۹۲ و دیدیس، ۱۹۹۹ که در آنها بعد کنترل همبستگی مثبتی با تعلل گرایی تحصیلی داشته است، ناهمسوت و با نتایج تحقیقات اساسی (۱۳۹۰) همسو می‌باشد. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که در خانواده‌های با جهت‌گیری گفت‌وشنود بر عکس جهت‌گیری همنوایی، فرزندان احساس می‌کنند مورد پذیرش خانواده هستند و در مواجه با چالش‌ها و مسائل مختلف از جمله تعلل گرایی تحصیلی، نظر و ایده‌های آنها از ارکان تصمیم‌گیری در خانواده است. بنابراین از مواجه شدن با مسائل چالش‌انگیز از جمله تعلل گرایی تحصیلی واهمه ندارند و توانایی تاب‌آوری و انطباق مناسبی با چالش‌ها و پیامدهای تعلل گرایی تحصیلی دارند. بنابراین می‌توان انتظار داشت جهت‌گیری گفت و شنود پیش‌بینی کننده مثبت تعلل گرایی تحصیلی باشد.

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

همچنین بر طبق نظریه خود تعیینی دسی و رایان (۱۹۹۱) می‌توان این نتیجه را اینگونه تبیین کرد که فراهم کردن پاداش بیرونی برای انجام یک فعالیت توسط فرد به قدری جذاب است، که انگیزه درونی او برای اقدام به آن کار را پایین می‌آورد (سنکال و همکاران، ۱۹۹۵). به دلیل اینکه در فرهنگ ما فعالیت‌های تحصیلی را با تقویت کننده‌های بیرونی همراه می‌کنیم، انگیزه درونی برای انجام تکالیف تحصیلی را به تدریج در فرزندان پایین می‌آوریم. در حالیکه در بافت خانواده آزادی عمل نسبت به انتخاب فعالیتی را به آنها بدھیم دیگر سراغ فعالیت‌های تحصیلی نخواهد رفت و در نتیجه زمینه تحصیلی، تعلل نشان می‌دهند. نتایج پژوهش‌های صورت گرفته در فرهنگ‌های دیگر همچون نایمک، لینچ و ونسینکیست (۲۰۰۶) و سنکال، کستنر و والرند (۱۹۹۵) انگیزه درونی را در مقابل انگیزه بیرونی عامل اثرگذاری بر تعلل گرایی تحصیلی می‌دانند. با این وجود به نظر می‌رسد دانش‌آموزان ایرانی انگیزه‌های بیرونی بالایی برای کاهش تعلل خود دارند. وجود مقوله کنکور، انتظارات والدین، جو رقابتی مدارس را می‌توان به عنوان فرضیه‌هایی در این راستا در نظر گرفت. می‌توان انتظارات والدین را به عنوان یک انگیزه بیرونی بالا در بین دانش‌آموزان در نظر گرفت. احتمالاً چنین انگیزه‌های بیرونی برای دانش‌آموزان ایرانی، به اندازه ارزش‌گذاری درونی نسبت به هدف از تعلل آنان می‌کاهد.

یافته دیگری که از پژوهش حاضر به دست آمد این بود که بین سبک هویت اطلاعاتی و تعلل گرایی تحصیلی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. به این صورت که دانش‌آموزان دارای سبک هویت اطلاعاتی، تعلل کمتری از خود نشان می‌دادند. همچنین سبک هویت اطلاعاتی توانسته بین الگوی ارتباطی خانواده و تعلل گرایی تحصیلی نقش میانجی گرایانه برقرار کند. یافته‌های این پژوهش، همگام و همخوان با نتایج تحقیقات بربزونسکی (۱۹۹۸) است. در تبیین این یافته‌ها می‌توان بیان کرد که افراد دارای سبک هویت اطلاعاتی، آگاهانه و فعالانه به جستجوی اطلاعات و ارزیابی آنها پرداخته و از اطلاعات مناسب بهره می‌گیرند. چنین افرادی معمولاً امیدوار نسبت به آینده، شاداب و خوش قول بوده و در هنگام انجام تکالیف تحت تأثیر دیگران نبوده و بر باورهای خود تکیه می‌کنند. ارتباط مؤثر با والدین باعث ایجاد و بهبود هویت اطلاعاتی می‌شود و با افزایش هویت اطلاعاتی این اطمینان در دانش‌آموز شکل می‌گیرد که

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

قادر به انجام به موقع تکالیف و وظایف محولة آموزشی هستند. بنابراین تلاش و پشتکار بیشتری از خود نشان می‌دهند و کمتر دچار تعلل می‌شوند. با این تفاسیر می‌توان انتظار داشت هویت اطلاعاتی پیش‌بینی کننده منفی تعلل گرایی تحصیلی باشد.

بر اساس نتایج این پژوهش پیشنهاد می‌گردد که با توجه به سطح بالای تعلل در بین تعدادی از دانش‌آموزان مسؤولین، برنامه‌ریزان و دست‌اندرکاران نظام آموزشی راهبردهایی نظری استفاده از روش‌های تشویقی و ارائه تقویت‌های لازم در امر انجام تکالیف و با ایجاد علاقه در دانش‌آموزان زمینه را برای کاهش تعلل گرایی تحصیلی دانش‌آموزان یا اصلاح آن مورد توجه قرار دهند. در انتها لازم است که به محدودیت‌های پژوهش حاضر اشاره شود، نخست اینکه با توجه به اینکه پژوهش با شرایط خاص فرهنگی و ترکیب جمعیتی خاص انجام شده باید در تعییم نتایج به دیگر جوامع جانب احتیاط را در نظر گرفت. همچنین، شیوه اساسی جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش مبتنی بر پرسشنامه بود، گرچه چنین شیوه‌ای در بیشتر پژوهش‌ها غالب است، ولی پیشنهاد می‌شود اطلاعات هر متغیر با استفاده از چند روش مختلف جمع‌آوری گردد تا نتایج به دست آمده با اطمینان بیشتر مورد استفاده و تعیین‌دهی قرار گیرد.

پی‌نوشت‌ها:

1- Public procrastination	2- Decisional procrastination
3- Neurotic procrastination	4- Compulsive procrastination
5- Academic Procrastination	6- Parenting style
7- Family Communication Patterns	8- Normative
9- Diffuse/Avoidant	10- Procrastination Assessment Scale Student
11- Reliability	12- Validity
13- Revised Family Communication	14- Identity Style Inventory
15- Root mean square error of approximation	16- Goodness of fit index

پیش‌بینی تعلل گرایی تحصیلی بر اساس الگوهای ارتباطی خانواده با نقش میانجی گر سبک‌های هویت

منابع و مأخذ فارسی:

- اساسی، حسین. (۱۳۹۰). بررسی نقش میانجی ابعاد کمال گرایی در رابطه بین ابعاد فرزندپروری و اهمال کاری تحصیلی. پژوهش در نظام‌های آموزشی، ۷۹، ۶۰.
- دهقانی‌زاده، محمد حسین و حسین‌چاری، مسعود. (۱۳۹۱). سرزنشگی تحصیلی و ادراک از الگوهای ارتباطی خانواده، نقش واسطه‌ای خودکارآمدی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز.
- علی‌مدد، زهراء. (۱۳۸۸). بررسی نقش واسطه‌ای خودتعیینی در رابطه بین ابعاد فرزندپروری و اهمال کاری تحصیلی دانشجویان دانشگاه شیراز. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز.
- فارسی‌ثاد، معصومه. (۱۳۸۶). بررسی رابطه سبک‌های هویت با سلامت اجتماعی و خودکارآمدی تحصیلی در دانشآموزان دختر و پسر پایه دوم دبیرستان شهر تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- کورش‌نیا، مریم. (۱۳۸۵). بررسی تأثیر ابعاد الگوهای ارتباطات خانواده بر میزان سازگاری روانی فرزندان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه شیراز.

منابع و مأخذ خارجی:

- Abar, B., Carter, K.L., & Winsler, A. (2009). The effects of maternal parenting style and religious commitment on self-regulation, academic achievement, and risk behavior among African-American parochial college students. *Journal of adolescence*, 32(2), 259-273.
- Balkis, M., & Duru, E. (2009). Prevalence of academic procrastination behavior among pre-service teacher, and its relationship with demographics and individual preferences. *Journal of theory and Practice in Education*, 5, 18-32.
- Berzonsky, M., & Neimeyer, G.J. (1990). Identity status and personal construct systems. *Journal of adolescent*, 11, 195-204.
- Berzonsky, M.D. & Kuk, L.S. (2005). Identity style, psychosocial maturity, and academic performance. *Personality and Individual Differences*, 39, 235-247.

- Deci, E.L., & Ryan, R.M. (1991). Amotivational approach to self: Integration personality. In R. Dienstbier (Ed), *Nebraska symposium on motivation, 38, Perspectives on motivation*.
- Davis, R.A. (1999). *A cognitive-behavioral model for pathological Internet use (PIU)*. Catalyst. <http://vitoriapoint.com/PIU.htm>.
- Ferrari, J.R., Jonhson, J.L., & McCown, W.G. (1995). *Procrastination and task avoidance: theory, research and treatment*. New York: Plenum.
- Frost, R.O., Lahart, C. & Rosenblate, R. (1991). The development of perfectionism: A study of daughters and their parents. *Cognitive Therapy and Research, 15*, 469-489.
- Fitzpatrick, M.A. (2004). The family communication patterns theory: Observation on its development and application. *The Journal of family Communication, 4*, 167-179.
- Heather, J.B. (2001). Identity style, cognitive style and well-being. The rule of commitment. *Journal of Adolescence Research, 8*, 76-79.
- Koerner, F.A., & Fitzpatrick, M.A. (2002). "Undrestanding family communication pattern and family functioning: The roles of conversation orientation and conformity orientation". *Communica 68*.
- Niemiec, C.P., Lynch, M.F. &Vansteenkiste, M. (2006). The antecedents and consequence of autonomous self-regulation for college. Aself-determination theory perspective on socialization. *Journal of Adolescence. 29*, 761-775.
- Rakes, G.C., & Dunn, K.E. (2010). The impact of online graduate students' motivation and self-regulation on academic procrastination. *Journal of Interactive Online Learning, 9(1)*, 78-93.
- Pychyl,T.A.,Coplan, R.J., & Reid. M. (2002). Parenting and procrastination gender differences in the relations between procrastination, parenting style and self-worth in early Adolescence. *Personality and Individual Differences, 33*, 271-285.
- Senecal, C., Koestner, R., & Vallerand, J. (1995). Self-regulation and academic procrastination. *Journal Social Psychology, 135(5)*, 607-619.
- Spokas, M.E. (2007). Examination of social anxiety and its relation to parenting styles and practices. *Doctoral dissertation*, Temple University Graduate Board.
- Solomon, L.J., & Rothblum, E.D. (1984). Academic procrastination: Frequency and cognitive- behavioral correlates. *Journal of Coun seling Psychology, 31*, 209-503.
- Uzun Ozer, B.U., & Ferrari, J.R. (2011). Gender Orientation and Academic Procrastination: Exploring Turkish High School Students. *Individual Differences Research, 9(1)*, 33-40.